

سوره هفتاد و چهارم - مدثر
این سوره در مکه نازل شده و ۵۶ آیه دارد.

به نام خداوند بخشنده مهربان

ای جامه به خود پیچیده! برخیز و (مردم را) بیم ده! و پروردگارت را به بزرگی یاد کن! و لباست را پاکیزه دار! و گناه و پلیدی دور کن! و (بر هر که نیکی کنی) منت منه که بیشتر عوض بستانی! و از برای خدایت صبور باش! که چون در صور دمیده شود! آن روز روز سختی خواهد بود! بر کافران آسان نخواهد بود! به من واگذار آن را که تنها آفریده‌ام! و بر او مال فراوان داده‌ام! و فرزندی حاضر! و اقتدار و فراخی نعمت بدو عطا کردم! باز طمع آن دارد که بر آن بیفزایم! نه! هرگز! که او با آیات ما دشمنی و عناد ورزید! به زودی عذاب بزرگی بر وی می‌نهم! که او به خیال خود تدبیر کرد و قیاس نمود! پس بمیرد چه قیاسی بود که کرد! باز هم مرگ بر او باد که چگونه این قیاس نمود! آنگاه نظر کرد! سپس رو ترش نمود و چهره در هم کشید! آنگاه پشت کرد و تکبر نمود! و گفت بی‌گمان این (قرآن) جز سحری نیست که (محمد از پیشینان) باز می‌گوید! این جز نیست مگر سخن آدمیان! (۱ - ۲۵) به زودی ما او را در "سفر" افکنیم! و تو چه دانی که سفر چیست! (آتشی که) نه باقی می‌دارد و نه رها می‌سازد! آدمیان را بسوزاند! خازنان آن نوزده تن باشند! ما (آن) آتشبانان را جز فرشتگان قرار ندادیم و شماره آنها را جز آزمایش برای کافران نکردیم تا اهل کتاب یقین آورند و مؤمنان را ایمان بیفزاید! و بر اهل کتاب و مؤمنان تردید باقی نماند! و کافران و بیمار دلان نگویند که خدا از این مثل چه خواسته است! خدا آن را که خواهد اینچنین به ضلالت افکند و آن را که خواهد راه نماید. و (شمار) سپاه پروردگارت را جز او کسی نداند و این (آیات) جز پندی برای بشر نباشد! نه چنان است، سوگند به ما! و سوگند به شب که چون از پس روز درآید! و سوگند به صبح چون روشن شود! آن یکی از (حوادث) بزرگ است! بیم‌دهنده برای آدمیان است! برای آن کس از شما که خواهد (به طاعت) پیش افتد یا (به معصیت) عقب ماند! هر کسی در گرو اعمال خویش است مگر راستروان! که در بهشت‌ها از همدیگر پرسند! از گناهکاران! چه چیز شما را به سفر درآورد؟! گویند که ما از نماز گزاران نبودیم! و مسکین و مستمند را غذا نمی‌دادیم! و با اهل باطل همداستان می‌شدیم! و روز جزا را تکذیب می‌کردیم! تا یقین (مرگ) بر ما آمد! (۲۶ - ۴۷)

پس شفاعت شفاعت‌کنندگان بر آنها سودی ندهد! آنان را چه شده که از پند گرفتن روی برتابند؟ گوئی که دراز گوشان ریمیده‌اند! که از بچه شیرری گریخته‌اند! نه! بلکه هر یک از آنها خواهان آن باشد که صحیفه‌های سرگشاده بدو داده شود! نه چنان است. بلکه آنها از آخرت نمی‌ترسند! نه! هرگز! به راستی این (قرآن) پندی است پس هر که خواهد از آن پند گیرد! و پند نمی‌گیرند مگر این که خدا بخواهد. اوست سزوار آن که از او بترسند و اوست سزوار آن که بیامرزند! (۴۸ - ۵۶)

۱. مفسران نوشته‌اند این آیه و آیات دیگر درباره ولید بن مغیره از بزرگان قریش و مخالفان اسلام نازل شده که او را وحید قریش می‌گفتند.